

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci

žalobce: **M. L.**
bytem
zastoupen advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, Praha 10

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy,**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 8. 2023, č. j. MD-28169/2023-160/4,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 20. 4. 2023, č.j. MHMP 840058/2023/Ant, sp. zn. S-MHMP 1443466/2022/Ant, o uložení pokuty

Shodu s prvopisem potvrzuje K. T.

2 500,- Kč za to, že dne 1. 8. 2022 v 09:35 hodin, v Praze 6, ulici Plzeňská ve směru jízdy do centra, žalobce řídil motorové vozidlo, aniž by v blízkosti sloupu veřejného osvětlení č. 615676 respektoval nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou obecnou úpravou 50 km/h, kterou překročil o 38 km/h (po odečtení odchylky měřicího zařízení), čímž spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále „zákon o silničním provozu“).

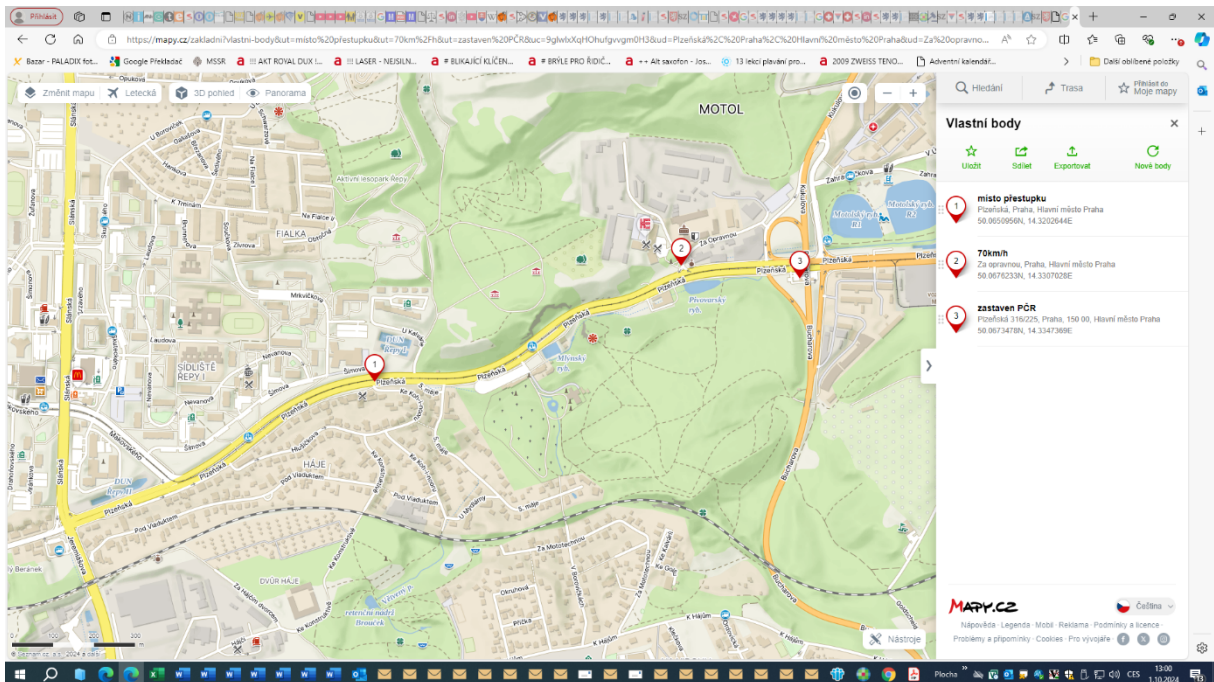
2. Žalobce namítá nedostatečnou specifikaci místa přestupku, neboť pojem „*poblíž sloupu veřejného osvětlení č. 615676*“ nenaplnuje podmínku dostatečné specifikace místa přestupku, když umístění tohoto sloupu v místě a čase nelze nijak relevantně ověřit, jestliže absentují souřadnice GPS. Správní orgán místo měření rychlosti nijak relevantně nespecifikoval (např. určením čísla nejbližší se nacházejícího domu, což by byl údaj snadno dohledatelný a ověřitelný na mapě). Není jasné, jak správní orgán dospěl k závěru, že v daném místě je rychlost omezena na 50 km/h, když v jednotlivých částech ulice Plzeňská ve směru z centra i do něj je nejvyšší povolená rychlost omezena dopravním značením na 70 km/h. Zároveň je rozpor mezi údajem o okamžiku spáchání přestupku (9:35 hod.) a údajem o videozáznamu z kontroly stojícího vozidla (9:34:40). Správní orgán I. stupně neprovedl jako důkaz videozáznam ze silniční kontroly. S odvolací námitkou neurčitosti místa a rozporu určení doby přestupku se žalovaný nevypořádal.
3. K tomu soud uvádí následující.
4. Účelem specifikace místa a okamžiku spáchání přestupku v rozhodnutí o vině a trestu přestupce je, aby v souladu se zásadou spravedlivého procesu byl dán předpoklad pro přestupce hájit svá práva. V posuzované věci byl žalobce osobně kontrolován policií při spáchání přestupku, jeho rychlost byla zjištěna měřicím zařízením umístěným ve stojícím policejním voze, kdy byl žalobce následně zastaven. Žalobci tak nemohla vzniknout pochybnost o tom, kdy a kde byla zjištěna jeho rychlost. Z obsahu podání žalobce ve správním řízení je patrné, že žalobce byl v oblasti přestupků v dopravě zásadně orientován, případně byl fakticky zastoupen takovouto osobou. Soud díky své praxi má za to, že obsah podání žalobce ve správním řízení odpovídá podáním Ing. M. J., osoby se specializující na tzv. vinklaření při zastupování v řízeních o přestupcích v dopravě. Daný závěr soud dovozuje nejen z formy podání, ale i jeho obsahu, např. předložení fotografie dopravního značení s vyšší přípustnou rychlostí sice z dané komunikace, ale ze zcela jiného místa, je typické modus operandi Ing. M. J. (srovnej rozsudek zdejšího soudu č. j. 16 A 23/2022 – 22).
5. Obrazový záznam o překročení rychlosti rozhodnutí i správního orgánu I. stupně obsahují údaje GPS o místě spáchání přestupku. Tvzení žaloby o absenci GPS místa přestupku je v rozporu s obsahem správního spisu. Z údajů GPS je zřejmé místo přestupku, přičemž dle záznamu se jednalo o směr do centra. Tomu odpovídá i místo následné kontroly a zastavení žalobce policisty (dle videozáznamu kontroly čerpací stanice u křižovatky Plzeňská-Bucharova). Místo přestupku bylo identifikováno dostatečně.
6. Případný rozpor mezi určením okamžiku spáchání přestupku a provedení silniční kontroly v rozsahu minut je natolik marginální, že tato námitka je zcela účelová s účinkem deklasujícím věrohodnost tvrzení žaloby jako takové. Případná nepřesnost v určení okamžiku přestupku v řádu minut není způsobila vyloučit účinnou obranu žalobce jak ve smyslu popření viny (také v případě porušení zásady zákazu dvojího trestání), ale i určení trestu v případě potencionálního souběhu s jiným přestupkem. V této souvislosti není soudu zřejmé, v čem má spočívat újma žalobce v tom, že správní orgán neprovedl jako důkaz

videozáznam o silniční kontrole. Záznam obsahuje pouze zastavení žalobce u čerpací stanice LPG TOMEGAZ u křižovatky Plzeňská-Bucharova, nikoli změření rychlosti vozidla žalobce. Žalobce ve správním ani soudním řízení nepopřel, že vozidlo řídil a že byl poté policií zastaven, neprovedení videozáznamu o kontrole žalobce je bez vlivu na rozhodnutí o vině a trestu za daný přestupek. Zjištění překročení rychlosti plyne ze záznamu rychloměru a tento důkaz správní orgán I. stupně provedl.

7. Žalobce v odvolání namítl s odkazem na jím předložený snímek ulice Plzeňské s dopravní značkou s povolenou rychlostí 70 km/h, že není zřejmé místo přestupku, na což žalovaná reagovala, že místo je specifikováno sloupem veřejného osvětlení č. 615676 a že záznam z měření obsahuje GPS místa měření. Žalovaný se tak dostatečně vypořádal s námitkou určení místa přestupku.
8. Dle žaloby žalobce ovšem nenamítal a „nedomníval se, že bylo měřeno v jiném místě“, ale naopak namítal, že z výroku rozhodnutí jednak není jasné, kde byla rychlost měřena, když není jasné, kde se nachází sloup veřejného osvětlení č. 615676 a rovněž souřadnice GPS nebyly v rámci správního řízení přiřazeny k žádnému konkrétnímu místu a správní orgány se tak žádným způsobem nevypořádaly s tím, kde přesně došlo k měření rychlosti, když toto nijak nezjišťovaly, a především namítal, že „není jasné, jak správní orgán dospěl k závěru, že v daném místě je rychlost omezena na 50 km/h, když v jednotlivých částech ulice Plzeňská ve směru z centra i do něj je nejvyšší povolená rychlost omezena dopravním značením na 70 km/h“. Tuto stěžejní odvolací námitku žalovaný nechal zcela bez povšimnutí a nijak ji nevypořádal.
9. Soudu není zřejmé, jaké přiřazení údajů GPS žalobce požaduje. Výrok správního orgánu I. stupně obsahuje GPS místa spáchání přestupku, čímž jsou údaje GPS dostatečně „přiřazeny“. Tvzení žaloby je vnitřně rozporné, jestliže žalobce tvrdí, že nenamítal a „nedomníval se, že bylo měřeno v jiném místě“ a zároveň tvrdí, že správní orgány se tak žádným způsobem nevypořádaly s tím, kde přesně došlo k měření rychlosti, když toto nijak nezjišťovaly. Nelze ve stejném odstavci tvrdit, že námitka ve skutečnosti uplatněna nebyla a zároveň že taková, tedy neexistující, námitka nebyla vypořádána.
10. Žalobě lze přisvědčit, že se žalovaný explicitně nevypořádal s odvolací námitkou „není jasné, jak správní orgán dospěl k závěru, že v daném místě je rychlost omezena na 50 km/h, když v jednotlivých částech ulice Plzeňská ve směru z centra i do něj je nejvyšší povolená rychlost omezena dopravním značením na 70 km/h“. Žalovaný zjevně danou námitku vztáhl výlučně k námitce nedostatečného určení místa přestupku. Žalobce totiž podal rozsáhlé odvolání na 12 stranách s uvedením mnoha judikátů a předmětnou námitku neprokázání povolené rychlosti 50 km/h spojil v odstavci s námitkou neurčitosti místa přestupku, přitom v řízení před správním orgánem I. stupně byl žalobce zcela pasivní.
11. Soud má za to, že vada nevypořádání se s námitkou neprokázání nejvyšší povolené rychlosti nezpůsobila žalobci natolik významnou újmu, aby vedla ke zrušení napadeného rozhodnutí, a to nejen z důvodu účelové struktury obsahu odvolání s možností změny obsahu odvolání v rozsahu námitky neprokázání povolené rychlosti 50 km/h, ale zejména z důvodu určení místa měření. Žalobci byla měřena rychlost v zastavené části města (ulice Plzeňská, ihned za odbočkou Ke Koh-i-nooru – viz. údaje SVO, GPS i snímku měření), tedy v místě, kde lze presumovat obecnou zákonnou nejvyšší přípustnou rychlost 50 km/h. Žalobci bylo zřejmé místo měření, a přesto předložil snímek komunikace Plzeňská na zcela jiném místě a v opačném směru. Žalobce ve správním i soudním řízení předložil snímek mapy.cz, kdy grafická obecná část lokality neodpovídá konkrétní zobrazené části komunikace Plzeňská

s dopravním značením přípustné rychlosti 70km/h (dané soud zjistil při provádění dokazování u soudním jednání, zároveň je soudci daná lokalita velmi dobře známa). Dopravní značka 70 km/h ze snímku žalobce se nachází za odbočkou na ulici Za Opravnou ve směru od centra, tedy v opačném směru než žalobce jel, v části bez zástavby vzdáleném od místa měření rychlosti vozidla žalobce cca 1 km.

12. Správní orgán uvedl přesné místo spáchání přestupku a oproti tomu žalobce namítá, že tomu tak nebylo, a navrhuje jako důkaz snímek s dopravní značkou, která nejen že neobsahuje jakýkoliv popis místa takové dopravní značky, ale zároveň obsahuje zavádějící nepravdivý údaj o možném umístění dopravní značky v místě přestupku. Žalobce vytýká žalovanému nedostatek identifikace místa měření rychlosti (v rozporu s obsahem správního spisu), a oproti tomu tak činí sám v rámci své procesní obrany, kdy předkládá bez jakékoliv identifikace místa údaje o jiné přípustné rychlosti. Soud má za to, že takováto cíleně nepravdivá strategie žalobce nepožívá ochrany práva v soudním i správním řízení. Zásadu zákazu sebeobviňování nelze vykládat tak, že správní orgán nepřihlédne k chování účastníka ve správním řízení. Pokud účastník ve správním řízení uvádí zjevně nepravdivé údaje, jde o přítěžující okolnost při určení výše trestu

13. Soud na základě výše uvedeného žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
14. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci úspěšný nebyl, náhrada nákladů řízení mu proto nenáleží. Žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje K. T.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 4. 9. 2024

Mgr. Kamil Tojner, v. r.

soudce